

NOACH / NOAH

Bereshith/Genesis 6:9-11:32

Velen beweren dat het rampzalige zondvloedverhaal over een zondige wereld een mythe is. Sommigen beweren zelfs dat de Bijbel het verslag over de zondvloed heeft gekopieerd van andere mythen en legendes. Maar geleerden hebben in oude mythologieën meer dan vijfhonderd verhalen gevonden met opmerkelijk belangrijke parallellen. Citerend uit: www.gotquestions.org/Flood-accounts.html:

"... over de hele wereld zijn tradities bewaard gebleven, waarvan er overvloedig aanwezig zijn in Europa, Azië, Afrika en Australië, maar ook in de beide Amerika's; en het Genesis-verhaal heeft met de meeste overeenkomsten. Van de overstromingenstradities die de tijd tot op heden hebben overleefd, beschrijft ongeveer 95% een wereldwijde rampzalige overstroming, 88% vertelt over een begunstigde familie van verdrinking gered om het menselijk ras na de zondvloed te herstellen, 66% zegt dat de familie van te voren was gewaarschuwd, 66% legt de schuld voor de zondvloed bij de slechtheid van de mens, en 70% vermeldt een boot als het middel waarmee het uitverkoren gezin (en de dieren) de overstroming hebben overleefd. Meer dan een derde van deze tradities vermeldt dat vogels uit de boot worden gestuurd ... naast overvloedig historisch bewijs is er een schat aan fysiek bewijs ten gunste van de historiciteit van de vloed. De zondvloed van Noach's dagen was zeer zeker een echte historische gebeurtenis en het Bijbelse verslag van wat er gebeurde is betrouwbaar."

We beginnen met een vers dat samenloopt met het scheppingsverhaal:

Bereshith/Genesis 8:1 *Toen dacht Elohim aan Noach en al wat leeft en alle dieren die bij hem waren in de ark. En Elohim maakte een wind (ruach - רוח) om over de aarde te gaan, en de wateren verdwenen.*

Het Hebreeuwse woord voor "wind" is "ruach" (רוח) en het wordt ook vertaald met "geest." Zoals de "wind over de aarde ging", zweefde op gelijke wijze de "Geest over de wateren" van de Schepping:

Bereshith 1: 2 *De aarde was woest en ledig; en de duisternis was op het oppervlak van de diepte. En de Geest (ruach - רוח) van Elohim zweefde over het oppervlak van de wateren.*

"Zweven" is een term die wordt gebruikt om een vogel te beschrijven die fladdert, en we zullen weldra zien dat Noach's "duif" ook over het "oppervlak van de wateren" fladderde. Na het oordeel van de vloed, luidde de "wind/Geest/ruach" weer nieuw leven in, en het is de moeite waard om de datum te vermelden waarop de "Ark rustte":

Bereshith 8: 4 *Toen rustte de ark in de zevende maand, de zeventiende dag van de maand, op de bergen van Ararat.*

De datum is de "17e Aviv", een datum die herhaaldelijk verwijst naar bovennatuurlijke bewaring, verlossing en een nieuw begin. Op deze datum ontsnapten de Israëlieten via de Rode Zee aan de moordaanslag van het Egyptische leger. Ook in het boek **Esther**; Haman en zijn zonen werden veroordeeld om te worden opgehangen, waarmee de poging tot Joodse genocide werd beëindigd. En natuurlijk, het allerbelangrijkste: dit is de datum dat **Yeshua** uit de dood opstond. Hier in **Bereshith 8** wordt naar de "zevende maand" verwezen. We begrijpen dat later, ten tijde van de Exodus, de HEERE voor Israël de "zevende" in de "eerste" van de maanden veranderde. (Shemot/Exodus 12:2) We komen wat verder terug op het onderwerp van "de Geest die boven het water zweeft". Verder lezen we hoe **Noach** zowel een "raaf" als een "duif" uitzond:

Bereshith 8: 6 *Zo gebeurde het, aan het einde van veertig dagen, dat Noach het venster (challon - חלון) van de ark die hij had gemaakt, opende. 7 Toen zond hij een raaf uit, die heen en terug bleef gaan, totdat de wateren van de aarde waren opgedroogd. 8 Hij zond ook een duif uit, om te zien, of de wateren van het aardoppervlak waren teruggetrokken.*

Er is in deze paar verzen zoveel symboliek. Ten eerste hebben we het "venster" (challon - חלון) zoals vermeld in Bereshith 8:6. Eerder, tijdens de constructie van de ark, werd tot **Noach** gezegd om een "venster" te maken, maar dat was een ander Hebreeuws woord (tzohar - צֹהַר):

Bereshith 6:16 *"Je zult een venster maken (tzohar - צֹהַר) voor de ark ...*

Het woord "tzohar - צֹהַר" wordt gewoonlijk als "middag" vertaald - een verwijzing naar licht, of de helderste tijd van de dag. "Tzohar" is ongebruikelijk om naar een "venster" te verwijzen. Volgens de joodse midrash verlichtte het bovennatuurlijke licht van deze "tzohar" de hele ark. Is dit een ander voorbeeld van de verlichtende Aanwezigheid van Yeshua, het "Licht van de Wereld?" Het andere woord voor "venster" zoals gebruikt in Bereshith 8:6 (challon - חלון), betekent letterlijk een "doorprikken van de muur". De Hebreeuwse wortel betekent "doorboord" of "dodelijk verwond". De wortel wordt gebruikt in Jesaja 53!

Jesaja 53:5 *Maar hij werd doorboord (חלל) voor onze overtredingen*

In Bereshith 8:7-8 maken we kennis met de "raaf" en de "duif". Het Hebreeuwse woord voor "raaf" is "orev - עֹרֵב", wat hetzelfde gespeld wordt als "avond" (erev - עֶרֶב). De "raaf" is een onreine vogel die als aaseter kon leven van drijvende karkassen. Het is een geslepen en zeer zelfzuchtige vogel die ons herinnert aan de slang in Bereshith, en aan hasatan die "heen en weer zwierf over aarde:

Job 2: 2 En de HEERE zeide tot satan: "Van waar komt gij?" Toen antwoordde de satan de HEERE en zei: "Van het heen en weer gaan over de aarde en van die te doorlopen."

De "duif" daarentegen is een reine vogel. "Duif" is "yonah - הַיּוֹנָה" in het Hebreeuws, zoals de naam van de profeet. Deze reine en delicate vogel landt niet op dode oppervlakken. Het lijkt erop dat de "duif" naar tekenen van leven zoekt en de "raaf" naar de dood. Als de "duif" een "rustplaats" vond, dan zou Noach weten dat er ook een "rustplaats" voor hem was. Maar...

Bereshith 8:9 Maar de duif vond geen rustplaats voor haar voetzool, en zij keerde terug in de ark, want de wateren waren op het oppervlak van de gehele aarde. Dus stak hij zijn hand uit en pakte haar, en trok haar in de ark naar zich toe.

In onze taal missen we hier het woordenspel. "Rustplaats" is "manoach - מְנוּחַ", wat erg lijkt op **Noach**, wiens naam ook "rust" betekent. Er zijn andere plaatsen in de Hebreeuwse Geschriften waar de "duif" voor komt. **Jesaja** beschrijft de toekomstige terugkeer van het volk van Israël naar hun land:

Jesaja 60:8 "Wie zijn dezen die vliegen als een wolk, en als duiven naar hun slaapplaatsen? 9 Zeker de kustlanden zullen op Mij wachten, en de schepen van Tarsis zullen eerst komen, om uw zonen van verre te brengen, hun zilver en hun goud met hen, tot de naam van de HEERE, uw Elohim, en tot de Heilige van Israël, omdat Hij u heeft verheerlijkt.

De geliefde vrouw in het Hooglied van Salomo wordt beschreven als "mijn duif":

Hooglied 6: 9 Mijn duif, mijn volmaakte, is de enige, de enige van haar moeder, de gunsteling van degene die haar gebaard heeft. De dochters zagen haar en noemden haar gezegend, de koninginnen en de bijvrouwen, en zij prezen haar.

In volledig contrast met het kenmerk van de "duif" die een terugkeer naar zijn ordelijke huis wenst, is de "raaf" een vogel die niet in bewoonde gebieden leeft. Het wordt gezien als een woestijndier dat te vinden is in lege, verlaten plaatsen. Dus wanneer **Jesaja** de totale vernietiging beschrijft die over alle naties moet komen, zegt hij:

Jesaja 34:11 Maar de pelikaan en het stekelvarken zullen het bezitten, ook de uil en de raaf zullen daarin wonen. En Hij zal er het meetlint van verwarring en de stenen van leepte over uitstrekken.

Dit maakt het begrijpelijk waarom het "raven" zijn die Eliyahu brood en vlees brengen. Het was niet vanwege een aangeboren eigenschap van vriendelijkheid in de "raaf", maar eerder omdat Elohim Eliyahu heeft geboden om in een geïsoleerde, onbewoonde plaats te verblijven:

1 Koningen 17: 6 De raven brachten hem 'smorgens brood en vlees, en 'savonds brood en vlees; en hij dronk uit de beek.

Nu terug naar Bereshith 8:9; wat is de betekenis van de "**zool van de voet**"? Laten we om die vraag te beantwoorden naar de evangeliën gaan. De HEERE gebruikte ook een "duif" om Johannes de Doper een boodschap te geven over wie de Messias was. Yochanan wilde de Messias niet dopen omdat hij zich niet waardig voelde om dat te doen, maar de Messias moedigde hem aan om het toch te doen. Yeshua wist dat de Vader een waardevolle boodschap voor Yochanan had, welke hij zijn hele leven had willen horen ... er is een "rustplaats" voor de "zool van de voet" van de "duif!"

Mattheüs 3:16. Toen Hij gedoopt was, kwam Yeshua onmiddellijk op uit het water; en zie, de hemelen werden voor Hem geopend en hij zag de Geest van Yah nederdalen als een duif en op Hem afkomen.

De "rustplaats" voor de "duif" om de "zool van haar voeten" te plaatsen is op de Messias! Deze gebeurtenis van de doop van Yeshua en de "Geest die neerdaalt als een duif" is zo belangrijk dat we die in alle vier evangeliëverhalen tegenkomen. Nu nog een gedachte: Noach's "duif" wordt opnieuw uitgezonden en komt terug met een "vers geplukt olijfblad":

Bereshith 8:11 En 'savonds kwam de duif tot hem, en ziet, een vers geplukt olijfblad was in haar bek; en Noach wist dat de wateren van de aarde waren verdwenen.

Laten we eens wat Tora-gedachten beschouwen om dit "blad" echt te begrijpen.

- De Thora bestond voordat ze ooit werd opgeschreven (zoals Yeshua, de levende Tora)
- Schriftgeleerden schreven de Tora op koshere dierenhuiden/vlees (Yeshua, het Woord, werd vlees)
- Het perkament waarop de Tora geschreven was, was op twee rollen van olijfhout bevestigd die "etz chaim" of "boom van het leven" werden genoemd (Yeshua was ook aan een boom vastgehecht om leven te geven).
- Elke pagina werd een "blad" genoemd met alle "bladeren" samengenaaid om de rol van de Tora te vormen. De voltooide Torarol is daarom een beeld van de "Levensboom" waarvan gezegd wordt dat de "bladeren" voor "genezing" zijn! **Openbaring 22:2** *In het midden van haar straat en aan weerszijden van de rivier was de boom des levens, die twaalf vruchten droeg, elke boom gaf elke maand zijn vruchten. De bladeren van de boom waren voor de genezing van de naties.*

Er zijn nog meer gedachten i.v.m. de "olijfboom" waaruit het "blad" kwam. De "olijfboom" is een belangrijk symbool van Israël:

Jeremia 11:16 de HEERE heeft je naam genoemd, groene olijfboom, liefelijk en goede vrucht. Met het geluid van een groot tumult heeft Hij het vuur ontstoken en zijn takken zijn gebroken.

Dus ... waar kwam in de tijd van de vloed, het "blad" van de "olijfboom" vandaan? Bereshith 8:11 vertelt ons dat dit "blad" "vers geplukt" was (taraf - אָרָפֶה). Dat betekent dat het geen zwevende tak was, maar dat de "olijfboom" leefde! Er waren dus aanwijzingen dat Israël, de "olijfboom" het oordeel had overleefd. Deze kleine kostbare "duif", symbool voor de Heilige Geest, vloog over de overstromde aarde en kwam met het kleinste bewijs terug om vrede en hoop te geven te midden van een situatie waarin Noach en zijn familie misschien alleen maar vertwijfeling ervoeren.

Een ander bewijs dat dit "olijfblad" verbonden is met Israël, is te vinden in Hosea, waar "geplukt" wordt vertaald als "gescheurd" (taraf - אָרָפֶה):

Hosea 6:1 Komt en laat ons terugkeren naar de Eeuwige; Want Hij heeft (af)gescheurd (taraf - אָרָפֶה), **maar Hij zal ons genezen**; Hij heeft geslagen, maar Hij zal ons verbinden. 2 **Na twee dagen zal Hij ons doen herleven; Op de derde dag zal Hij ons doen opstaan**, opdat wij voor Zijn aanschijn mogen leven.

Het "olijfblad" van Noach's nieuwe wereld wijst naar de hoop van een uiteindelijke nieuwe schepping. De "duif", het krachtige symbool van de Heilige Geest, "plukt het blad", het symbool van het machtige plan van de HEERE voor Israël via Zijn Woord, en plaatst het in de handen van Noach, degene wiens naam "rust" betekent. "De symboliek van de "duif" en het "olijfblad" is glorieus rijk zoals het te zien is in de bediening van Yeshua. Yeshua's bediening die in de wateren van de Jordaan begon, waar de "Geest-duif over zweefde", neemt Hem uiteindelijk mee naar de **Olijfberg** en naar **Gethsemane** (betekent **oliepers**). Mogen wij in staat worden gesteld om deze "rust" binnen te gaan, geleid door de "Geest", met ons oog op het "blad" - het **Woord van Elohim**:

Hebreeën 4:11 *Laten wij daarom ijverig zijn om die rust binnen te gaan, opdat niemand zal vallen volgens hetzelfde voorbeeld van ongehoorzaamheid. 12 Want het Woord van Yah is levend en krachtig en scherper dan elk tweesnijdend zwaard, doordringend tot de verdeling van ziel en geest, en van gewrichten en merg, en is een onderscheider van de gedachten en bedoelingen van het hart.*

Shabbat Shalom!
Ardelle